

Kisszünet

Az ipolybalogi alapiskolások lapja

VII. évfolyam

1. szám

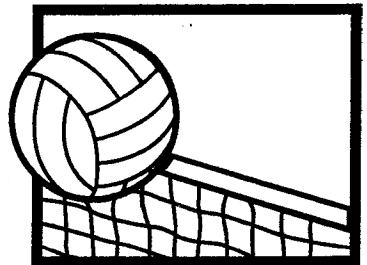
2005. június

Gyermeknap

Mint minden évben, idén is megpróbáljuk felejthetlenné tenni számotokra a gyermeknapot.

Iskolánk hetedikes, nyolcadikos és kilencedikes tanulóira, immár második éve, kétnapos program vár. Csütörtökön, miután a diákok visszaérnek az iskolába, a három osztály barátságos röplabdamezőkészen mérgetti meg magát. A sportolás és a vacsora után filmvetítés következik. A pénteki napot a felső tagozatosok műsora indítja, majd különféle sportolási lehetőségekre kerül sor. Reméljük, mindenki jól fogja magát érezni, és ezúton is szeretnék minden kedves diáktársamnak élményekben gazdag, boldog gyermeknapot kívánni!

Básty Tímea, az iskola
diákönkormányzatának vezetője

Medveparki séta Veresegyházon

Kedves Emberek!

Szeretném, ha tudnátok, hogy ma már másként tekintek rátok, mint korábban. Nem félek tőletek többé, hiszen már tudom, hogy nem akartok bántani. Enni adtok, engeditek, hogy szabadon kószáljak a menhely hatalmas területén, fürdök a tóban, és látom a szemetekben a szeretetet, amikor közel megyek a kerítéshez, és mézet adtok nekem.

Nem titkolom, nem volt ez mindig így. Én korán elvesztettem a mamámat, állatkertből állatkertbe vittek, ahol sokan voltak, nem volt elég ennivaló, és szűkösen voltunk. Vagy például mackótársam Kotya, akit mutatványosok hurcoltak magukkal, és parancsra táncolnia kellett. Kínózták, verték és éhezettették. És itt van Milike, a legkisebb testvérünk kiskorában eltévedt valahol a Kárpátokban: Aggteleken bolyongott magányosan, ahol már régen nem élnek medvék, és nagyon félt. Itt a Medveotthonban már nem kell tartanunk semmitől, és megvan mindenünk. Mi, a menhely lakói, azaz 35 medve és 18 farkas, majdnem úgy élhetünk, ahogy az elődeink éltek annak idején, mikor még végtelenek voltak az erdők és háborítatlanok a hegyek.

Otthonunk fenntartását a városi önkormányzat biztosítja, és azok az adományok, amelyeket a látogatóktól kapunk. A minket gondozó emberek munkáját a WSPA nemzetközi állatvédő szervezet is nagyra becsüli. Jól érzem itt magam, és hálás vagyok, hogy méltó helyet adtok nekünk is a földön.

Dönci, a medvemenhely vezérmedvéje

Veresegyházon (Magyarországon) 1998-ban nyílt meg Közép-Európa egyetlen medvemenhelye. 5,5 hektáron terül el. Feladatának tekinti, hogy az ide kerülő, rossz körülmények közül kimentett vagy állatkertekben, cirkuszokban feleslegessé vált állatoknak békés, biztonságos otthont nyújtson. Elsősorban a gyerekeknek szeretnék megmutatni, hogyan is kell valóban „szeretni” az állatokat, bemutatni a medvék, a farkasok, és a velük együtt élő állatok életvitelét, megérteni azok viselkedését. Hozzájuk szól a tavaly ősszel elindított új kezdeményezés is, amely egy évek óta

háborítatlan Guines Rekord megdöntésével szeretné felhívni a figyelmet az intézményben zajló munkára. Az ír főváros állatkertjében, 1995-ben a látogatók 33573 játékmackót vittek magukkal az igazi állatok közé - ez a máig érvényes Guines Rekord.

Veresegyházon is meghirdették a Menhelyen a játékmacgyűjtést május 7-én és 8-án az „Európai Napok” c. rendezvény keretén belül, amellyel szerették volna túlszárnyalni az ír csúcst. Az eseményen több ezren vettek részt, köztük a mi iskolánkból is, Ipolybalogról 40 diák. A látogatók sok plüssmacit vittek magukkal, és a verseny szabályainak megfelelően be is mutatták. Mi is vittünk magunkkal több tucatnyit. Sajnos „csupán” 22.600 játékmacit regisztráltak, így a rekordkísérlet nem sikerült.

A rendezvény azonban nem csupán a versengésről, hanem a jó kedvről is szólt, mert a gyerekeknek lehetőségük volt arcfestésre, ugrabugrálhattak az ugrálóvárban, motorozhattak a QUAD motoros tereppályán.

A medvék és farkasok élő környezetben való megtekintése minden gyermek számára csodálatos élmény marad.

Éppen úgy, mint a Mézes völgyi alapiskola aulájában a „testnevelésóra” trampolinon való ugrálással és az asztalitenisz-játssza. De nem utolsó sorban mindjárt a megérkezésünkkor egy nagy örömteli hír fogadott minket. Mégpedig az iskola termáluszodájában jókat úszhattunk, fürödhettünk. Aztán a Medveotthonba pedig a városi kisvonattal furikáztunk ki.

Köszönjük a veresegyháziaknak, hogy megajándékoztak minket ezzel a kalandos, örömmel teli, felejthetetlen emlékü kirándulással.

Molnár Barnabás, 7.oszt.

A Medveotthonról bővebben olvashattok a: www.medveotthon.hu weboldalon.

Rovásírásverseny

Egy szombati napon indultunk egy kis falucskába, Alsóbodokra, ahol a vállalkozói szakközépiskolában rendezték meg az 1. Felvidéki Rovásírásversenyt. Az óvári alapiskolásokkal mentünk. Miután megérkeztünk, még egy órát kellett várnunk a verseny megkezdésére. A verseny korosztályok szerint volt kategorizálva. Az első kategóriában az alapiskolák alsó tagozatosai, a második kategóriában az alapiskolák felső tagozatosai és végül a harmadik kategóriában pedig a középiskolások versengtek egymással. Három versenyszámban mutathattuk meg tudásunkat. Az első két számban az átírás kapott helyet - először egy rovásírással írt szöveget kellett átírnunk latin betűsre, majd egy latin betűs szöveget rovásírásra - a harmadikban pedig az olvasás. Mikor vége lett a versenynek, a település szélén található ún. „rancs”-ra érkeztünk, ahol a vállalkozói iskola diákjai vannak elszállásolva. Itt megebédeltünk, és itt hirdették ki a verseny győzteseit. Sajnos a mi iskolánk három tanulója közül senki sem nyert, de végül mégsem távoztunk üres kézzel, mert Zolczer Jutka különdíjat kapott, és egy táborozást nyert Magyarországon. Mi, többiek pedig majd jövőre újra részt veszünk a versenyen.

Cseri Niki és a másik két résztvevő:
Zolczer Jutka és Cseri Karín, 8. osztály

,ΛϑΗΤΛϑΜϞΗ 4 ΛϞϞϞΗΠϞ 4Ϟ
!Υ-↑Χ4 ΛϑΜϞΗ 4 ΛϞϞ ΗΛΜϞ4Υ

Mikszáth- emléktúra

A Csemadok Nagykürtösi Területi Választmánya évről évre megszervezi a Mikszáth-emléktúrát, melynek célja a Mikszáth-kultusz ápolása, a magyar nemzeti művelődés szolgálata, valamint az egészséges életmódra Ipolyi Arnold Alapiskola résztvevői e túrának, s idén tanulók, akik kerékpáron hőségben ezt a nem is rövid mintegy húszan vágta neki a tanító és egy szülő biciklivel, kísérte. Bár az út folyamán kellemetlenség - kisebb kerékpár, láncleesés, ellenére, azt hiszem, aki szórakozott ezen a szombati Mikszáth-emlékházhoz érve a frissítőket és virslit kaptunk, palóc" szobrának megkoszorúzása, és egy megemlékezés rövid kultúrműsorral egybekötve. Ezt az ipolybalogi iskola tanulói készítették a többi túrázónak, akik Ipolyvarbóról, Ipolynyékről, Nagycsalomjártól, Bussáról, Balassagyarmatról érkeztek a Mikszáth-emlékházba. Utána Böhm András, az emlékház gondnoka kísért minket végig a falu azon helyszínein, amelyek valamiképp kötődnek az íróhoz. Az irodalmi séta után feltöltöttük vízkészleteinket, majd nekivágtunk a hazafelé vezető útnak, amely valahogyan hosszabbnak tűnt, mint az ide vezető út.

Azonban a résztvevők a fáradtság és az esetleges izomláz ellenére is jól érezték magukat, s bizonyára jövőre közülük többen is nekivágnak a már hagyományossá vált kerékpártúrának.

szoktatás. Iskolánk, az ipolybalogi diákjai és tanítói rendszeres

is szép számban akadtak tették meg a forró nyári távot. A diákok közül idén kerékpártúrának, s őket két ill két másik tanító autóval akadt néhány

horzsolásos baleset, defektes váltóproblémák - ennek vállalta a túrát, jól napon. A szklabonyai Csemadok jó voltából majd következett a „nagy

Németh Ágota

Felvételiztünk - a 9. osztály tanulójának írásai

A felvételi

2005. május 2. Ezen a napon voltam felvételizni az ipolysági gimnáziumban. Az írásbeli felvételi előtt annyira izgultam, hogy még enni, sőt aludni sem tudtam. Mivel először voltam ilyen megmérettetésen, nemigen tudtam, mi fog rám várni. Az érzés valami borzasztó, de egyben jó is volt, mivel tudtam, az életemnek egy szakaszát ez dönti majd el. Előtte nagy volt a feszültség, de mire végeztünk, szinte teljesen megnyugodtam. A felvételi nem volt nehéz, bár két órán keresztül húzták az idegeinket. A végén igencsak megkönnyebbültem. Mikor az igazgató közölte a hírt, hogy mindannyiunkat felvettek, úgy éreztem, hogy a szívemről egy óriási szikla zuhan le. Nagyon örültem annak, hogy ezt megélhettem, sikeresen túléltem, persze annak is, hogy felvettek. De még egyszer nem csinálnám újra! Máéay Sandra

Felvételiztem...

2005. május 2-án felvételiztem Újvárbán az egészségügyi szak-középiszkolában. A felvételi vizsga reggel nyolckor kezdődött. Az iskola épülete régebbi típusú. Sok fa veszi körül, és sportpálya is van. Én masször szakra jelentkeztem. Velem együtt még 3 magyar diák felvételizett, tehát az osztályban csak négyen voltunk. Szlovák nyelvből és természetrajzból felvételiztem. Mikor megérkeztünk, bementünk az iskolába, és meg kellett keresnünk azt az osztályt, amelyben a magyar diákok felvételiznek. Az iskolának 3 emelete van. Mikor megtaláltuk az osztályt, és elfoglaltam a helyem, pár perc múlva 2 tanár érkezt az osztályba, utána pedig az igazgató. Üdvözölt minket, és sok sikert kívánt a felvételikhez, majd kiment a teremből. A tanárnők először a biológia-tesztet osztották szét. Egy óra időt kaptunk, hogy megoldjuk a feladatokot. Szerencsére nem voltak nagyon nehezek a kérdések. Egy óra után a tanárnők összeszedték a teszteket, és kiosztották a szlovákokat. Szintén egy óráig oldhattuk a kérdéseket. Mikor letelt az egy óra, összeszedték az írásbeliket, és mielőtt távoztunk volna, elmondták, hogy még aznap kiértékelik a teszteket. De mivel még csütörtökön is fognak felvételizni, ezért csak a jövő héten derül ki, hogy kit vettek fel. Nekem papírt küldtek, hogy felvettek. Végül elköszöntünk egymástól. Hrenák Klaudia

„A nagy nap”

Egyik délután, amikor az iskolából hazamentem, egy levél feküdt az asztalon. Már sejtettem, mi lehet. Anyukám mondta, hogy az iskolából, ahova a következő tanévben szeretnék járni, küldték az értesítőt, hogy 2005. május 2-án részt kell vennem a felvételi vizsgákon. Ekkor egy kicsit elállt a lélegzetem, de a szüleim és tanáraink biztatására megnyugodtam. Részemről nagy volt a készülődés. Mivel a matematika-vizsgától féltam a legjobban, azért arra készültem a legtöbbet. A „nagy nap” előtti napon teljesen más volt a közérzetem. Kicsit ideges voltam, és azt kívántam, hogy bárcsak ne lenne vége ennek a napnak! De ez sajnos nem sikerült. Elérkezett a nap, amelytől annyira féltam. Reggel a szokottnál korábban keltem, és átnéztem még, amit tudtam. Mikor az iskolába érkeztünk, görcsbe ugrott a gyomrom, és a szívemet a torkomban éreztem. Az egyik tanár kedvesen megmutatta nekünk azt a tantermet, ahol az írásbelit fogjuk írni. Először a matematikával kezdtük.

Ötven perc állt a rendelkezésünkre. A tanárnő nagyon kedves volt, és mindent nagyon kedvesen elmagyarázott. Egy kis szünet után következett a magyar írásbeli. Ez már nem volt valami jó, mert a tanárnő elég szigorú volt. Ezután ismét volt, és már csak a szlovák nyelv volt a tanár sem volt számomra szimpatikus, kiléptem az ajtón, megkönnyebbültem, és kő esett le a szívemről. Az igazgató úr mondta, hogy az eredmények csak délután meg. Mivel én nem bírtam a kíváncsiságomnak parancsolni, megvártam az eredményhirdetést. Délután 14.30-kor az igazgató felbukkant, és egy papírt tartott a kezében. Azt a papírt, amit már nagyon vártam. A tanár úr szép lassan kifüggesztette, és én odaléptem a papír elé. Mikor megpillantottam a személyi számomat, ismét egy nagy kő esett le a szívemről. Az eredményekre tekintve meglepődtem, hisz a matematikától féltam a leginkább, és az sikerült a legjobban. Hazaérve közöltem a jó hírt, és mindenki nagyon örült neki. Szeretném megköszönni a felkészítést tanárainknak, akik hozzájárultak ahhoz, hogy sikeresen szerepeljek a felvételi vizsgákon.

szünet
hátra. Ez
Mikor
egy nagy
azt
lesznek

Malik Nikolett

Ti mondtátok, ill. írtátok:

- Ha nem veszünk levegőt, megáll a szívünk, tehát: tudjuk irányítani.
- Miért nem tudom irányítani a gyomromat? Hisz az enyém.
- Hogyan osztjuk fel a gyümölcsöket? Késsel.
- Az áramkörben csak akkor keletkezhet rövidzárlat, ha az áramot rövidre fogjuk.
- Mely államokkal határos Szlovákia? Szlovákiával, Ausztráliával, Angliával...
- Mi Nagyszombat szlovák neve? Veľká Sobota.
- Ki alkotta a periódusos táblázatot? Lev Nyikolajevics Tolsztoj.
- Hogyan közlekedünk az úton gyalogosan? Ha felfelé megyünk, az út jobb oldalán, ha lefelé, az út bal oldalán.
- Fordítás angol nyelvből: I have a dream /jelentése: Van egy álmom./ Mindez a ti fordításotokban: álmos vagyok,
- Fordítás szlovák nyelvre - a tejfog szlovák neve: milk zub.
- A futószalag szlovák neve: cestuje peši.
- A Thalesz-kör derékszögű háromszög.
- Az elbeszélő költemény bemutatja a mű jelenlétét.
- Felelés a Toldi Előhangjából:
„Ég a napmelegtől a kopra szikra sarja”
„Ég a nap melegétől a kopár szikla nyája”
- A Szigeti veszedelem egyik jelenete egy diák szerint: Azután Zrínyi megölte a szultánt, Arafatot.